

traditorie, neq; strarie: qđ potuit stare sit in a eodam
 illu circa id oblatum. De ad an's, aut in x n pugna re
 p'tinus sit due qđitates p'lice, id rignare, qđtinus qđ
 tant inominos traditoria's illu, sig' aut scia cer
 tificat illu, d' obto, qđ n pot' atr se here, qđ si duo ma
 nifesta traditoria, ac qđ con's n possunt unu simul
 neq; dinitus.

Arg. 2. in ead uote circa idem
 oblatum pot' dari sit gaudium, et tristitia, ut os
 tenditur in uote Christi Domini qui circa suam
 sanctissima Mortem habuit sit gaudium ob Redemp
 tionem qđis Anni, et tristitiam ppter horrorem tro
 mentorum sanguis ho pa m'bilis: qđ sit in eod illu pot'
 dari sit aut scia, et op'ion's circa id oblatum.

De neg. Con's diuisa r'io e, qđ ueritas est
 indiuisibilis, ac qđ Con's semp e ead, siue ppter hoc, siue
 ppter illud motiuu, at uo bonitas, qua est oblatum
 uelut e diuisibilis, ac qđ Con's ppter diuisas r'io e's
 motiuas pot' trare sit diuisi aut.

Arg. 2. d' eod obto pot' dari sit noticia
 confusa, et distincta: qđ e aut scia, et op'ionis
 extrinse formidolosa. De neg. Con's diuisa r'io e, qđ
 qđ notitiam qđusam, et distam n p'quadet sibi illu tra
 ditoria, ut pot' in hac definitione — ho e at r'ote —
 qđ ex se subit e confusa, et ex se p'ati distincta
 at uo qđ aut scia, et op'ionis r'fundunt in illu deno
 minationes traditoria, nimiru n pot' obtu atr se
 here, et pot' atr se here.

Restabat inquirere, & ut in
10. loco ponit id illud & miraculum replicatus
hære vel sciam in uno, et opioem in alio loco
Id hæne quæsem, Deo auspice alio in loco
Comodius, et ex p. fero discutiemus.

Finis huius tractati.

~~Tractatus~~

TRAC. T. 1.

De Logica

Disputatio unica
De Syllogismis, & Diversis
Præmissarum
Complicationibus.

SECTIO I.

De Syllabus in Man.

Syllabus sicut in Man didicitur in 4^{or} membra, i. Perstruivum, Dialecticum, Sophisticum, Pseudographum. Perstruivum dicitur quia sinitur nariis et generat sciam. Dialecticum dicitur quia sinitur opiorum, et generat de septem. Sophisticum dicitur quia sinitur quod apparet pbates, et tales n si, et generat de septem. Pseudographum dicitur quia sinitur, quod apparet nariis, et tales n st, et gignit errorem.

Quaer. 1. Vnde dicitur sit adjecto? Respondeo. I. ga aut ma e nariis, et talis apparet, et fit Syllabus Perstruivus: aut ma e pbatis, et talis apparet et constituit Syllabum Dialecticum: aut apparet pbatis, et talis n e, et resal-
tat Syllabus Sophisticus: aut tunc ma apparet nariis, et talis n e, et compo-
nit Syllabum Pseudographum: sed n dicit alia explicatio ma sicut sicut e gdnos:
go dicitio e adjecto

Arg. 1. Syllabus sicut in Man e solus triplex: go et sicut in Man. Respondeo. sicut dicitio
rao e, ga medius tunc sicut in Man sicut tripliciter explicati (ut iam ostendimus)
atque explicatio ma e gdnos, ut pte diximus: go dicitio sicut in Man recte fit in
4^{or} membra, et sicut in Man sicut in solus triplex.

Arg. 2. Syllabus tentativus, i. ille, qui fit aio tentandi aliquem, n
pctinet ad aliq^{uod} membrum ex numeratis: go dicitio n e adjecto. Respondeo.
an, ga Syllabus tentativus pctinet ad q^{uodlibet} ex membris assignatis,

p. dicitur mō, nam si mō fuerit nōria p̄tinet ad Dialecticū, si ḡbalis
ad Dialecticū, et sic de reliq̄s.

Arg. 3^o. Syllus hic dicitur s̄m̄ mōi. s̄m̄ mō ē sol̄ triplex, sc̄. possibi-
lis, impossibilis, et Congens: ḡo dicit̄ n̄ ē b̄a. P̄x dicit̄. m̄. mō ē sol̄ triplex
s̄m̄ se, (s̄m̄. s̄m̄ se, et ḡo nos neg. m̄. nam mō ḡo nos ē ḡo duplex, ut iam
ostendimus.

Arg. 4. Syllus estans ex utraq̄ p̄missa. P̄ dicit̄ dicit̄ n̄ includit̄ in mem-
bris numeratis: ḡo dicit̄ n̄ ē b̄a h̄i. P̄x neg. an̄i, ḡo talis Syllus p̄pter infalli-
bilem certitudinē p̄tinet ad Dialecticū, sicut Syllus ex utraq̄ P̄ dicit̄ huma-
no p̄pter ḡbalit̄m̄ reducitur ad Dialecticū.

Arg. 5. in hac dicit̄ōe n̄ numerate Syllus evidens, et inevidens:
ḡo n̄ ē b̄a. P̄x neg. (oris, ḡo mō Syllus n̄ variate p̄pter evidentiam, t̄ inevi-
dentiam; s̄o tantū variate aūt, et hoc ostend. ḡo mō evidens p̄t̄ ēē sol̄ ḡbalis
et ḡens, ut p̄t̄ in hoc | Levis ē albus | et mō inevidens p̄t̄ ēē nōria, ut
videt̄ in hoc | Deus ē trinus | ḡo hic sol̄ attendite ad naturā, t̄ ḡenti-
am mōe representat̄ p̄ p̄missa.

Arg. 6. Syllus Sophisticus, et Pseudographicus n̄ s̄t̄ apti ad sciām: ḡo n̄ b̄a
numerant̄ in dicit̄ōe. P̄x hos Syllos aptos ēē p̄ se ad sciām, ḡo nos ḡo nos
stant̄ tali mō, q̄ recto p̄o Syllus affici p̄t̄: q̄ accis erit, q̄o aliq̄s illi, ma-
le utat̄, t̄ sistat̄ in solo mō s̄m̄ se.

Ulo semp̄ sequitur Deteriorem p̄missam!

Quar. 2. Vñdo occurrunt due p̄missa inq̄les, Vg. una sc̄ifica, et altera
ḡbalis, t̄o dicit̄ seq̄ p̄missam sc̄ificam nobiliorē, an ḡbalē deteriorē?
P̄x dicit̄ dicit̄ seq̄ p̄missam deteriorē. P. 1. ḡo t̄o nitit̄ in medio, mediu-
m̄ fundat̄ in dupl̄i p̄missa tamq̄m in dupl̄i Columna, q̄ram altera t̄ sit

maximae, et firma, et alba lutea, et infirma, tota machina e infirma, et p[ro]p[ter] ad ruinam: q[ui]o s[ic]t[ur] machina Syll[ab]i in cl[aus]ura ap[er]et infirma p[ro]p[ter] infirmitate p[er]missam. P.

P. 2. q[ui]o Syll[ab]us e velut q[ui]dam cateno, q[ui]t[ur] sit aureo, et fortissimo t[ame]n heat l[im]inam p[er]m[an]entem fragilem, abs[que] toto fragilis e. P. 3. ex p[ar]te claudii, q[ui]o n[on] claudibet, nisi p[er] se p[ar]te, abs[que] totus d[icitur] claudat: q[ui]o s[ic]t[ur] h[ic] s[ic]t[ur] una p[er]missa claudibet, tota den[ot]atio in Syll[ab]o claudicat. P. 4. q[ui]o q[ui]ndo duo n[on] univ[er]te firmiter in aliq[ui]o 3. in p[er]missis n[on] p[er]v[er]t[ur] et firmiter univ[er]te in se in cl[aus]ura: q[ui]o t[er]tia

Arg. 1. sp[irit]us intelligibilis, q[ui] p[ro]ducit a phasme corporeo, et it[er]a a gente sp[irit]uali n[on] s[er]v[et] deteriorie p[er]m[an]entem sua ca[usa] si materialitatem phasme sub ca[usa], s[ed] nobilitate p[er]missam i. sp[irit]ualitate it[er]a agentis: q[ui]o s[ic]t[ur] f[er]o d[icitur] seg nobilitate p[er]missam. Ex reg. f[er]is, d[icitur] r[ati]o ego: it[er]a agens d[icitur] a n[on] ad elevand[um] phasme q[ui]o d[icitur] cursu effluunt, arg[ui]t[ur] tanq[ua]m ca[usa] p[ri]ncipalis p[ro]ducit nobilitate effluunt 3. sp[irit]um squalem: at u[bi]o una p[er]missa n[on] d[icitur] ad elevand[um] aliam, s[ed] utraq[ue] d[icitur] instar duplicis columnae in q[ui]o nitit[ur] machina, q[ui]o semp[er] inclin[at] ad ruinam, si altero columna fragilis e, et altera sit firmissima.

Arg. 2. ex duplici medio totali, q[ui]o univ[er]te, seg[ue]t[ur] unus 3. effluunt q[ui]o n[on] accomodate medio deteriorie, s[ed] certit[ur] in duobus ob[er]t[ur]it, q[ui]o in albo, et nigro ex q[ui]bus seg[ue]t[ur] una 3. notitia representans s[ic]t[ur] album, et nigrum, et n[on] s[ic]t[ur] nigrum, ut ob[er]t[ur]it. deteriorie, p[ro]p[ter]t[er]ia ex motu fidei, et sua p[ro]ducit[ur] unus 3. aut, q[ui]o e s[ic]t[ur] fides, et scia: et ex motu caritatis, et temperantia aut unus 3. aut, q[ui]o e s[ic]t[ur] caritas, et temperia, et n[on] seg[ue]t[ur] motu deteriorie: q[ui]o s[ic]t[ur] q[ui]ndo dua p[er]missa in q[ui]bus d[icitur] d[icitur] ad cl[aus]ura p[ro]ducit[ur] unus 3. aut, q[ui]o d[icitur] utraq[ue] p[er]missam, et n[on]

sequete deteriororem.

Ex neg. foris, q̄a illa ob̄ia, et motiua assignata ex se si prius acc̄ip̄o
ut in ḡlibet possit fundari totus āus, s̄ n̄ totali. Vg. totus āus, s̄ n̄ totali
p̄t eē uisio albi, et totus s̄ n̄ totali p̄t eē uisio nigri, et sic d̄ alijs moti-
uis. at uō p̄mitt̄ n̄ possit eē ḡlibet p̄ se motiua ad̄ptum cl̄ois. uōd̄ cl̄o neg
tota, neḡ totali p̄t sol̄ n̄iti in uōā p̄missa, s̄d̄ temp̄ ē n̄ariū utraq̄ ut cons-
tituante medium ad̄ptum cl̄ois, q̄ si ex una p̄t ē fragile, n̄ariū ē, ut tota cl̄o
fragilis euadat.

In n̄. ḡlibet ex illis motiuis h̄et se ut c̄a partialis r̄u illius
3^a. āus: s̄d̄ eī ḡlibet ex p̄missis ē c̄a partialis r̄u cl̄ois, q̄o sicut ea dupl-
ci motiua ouit̄ 3^a āus, ita eī ex duplici p̄missa diuisa ouit̄ 3^a āus cl̄ois
et n̄ sequete deteriorē p̄missam. Ex neg. foris, diuisa r̄aō ē, q̄a s̄ ḡlibet
ex illis motiuis in d̄curr̄endo h̄et se ut c̄a partialis, in ḡlibet in se
sigilatim sumptum poterat p̄ducere suam ām, tanq̄m c̄a ad̄pta: at
uō ḡlibet p̄missa p̄ se nunq̄m p̄t p̄ducere unam cl̄oem, ac p̄ cons̄ in utraq̄
tanq̄m in medio n̄ariū d̄t̄ semp̄ n̄iti cl̄o, et seq̄ ob̄elitate ipsius c̄a.

Arg. 3. ex Leone, et Lardo, neḡ p̄ducit̄ leo, neḡ Lardus
s̄d̄ una 3^a spes, q̄ d̄it̄ Leopardus: q̄o s̄nt̄ ex duplici p̄missa diuisa
ouit̄e unus 3^a āus cl̄ois, et n̄ sequete debilitate p̄missis c̄a. Ex neg.
foris, diuisa r̄aō ē, q̄a leo, et Lardus s̄t̄ c̄a affinis, aque fortes,
et q̄a mutuo se impediunt p̄rumpunt in unū 3^a ām affinis: at uō p̄mi-
ssa s̄t̄ c̄a sp̄ificantes, et a c̄is affinis n̄ ualet arḡū ad sp̄ificantes.

Arg. 4. b̄e p̄t cl̄o fundari in una tantū p̄missa: ut p̄t in
Entimemate: q̄o eī cl̄o poterit seq̄ p̄missam nobilitate sol̄, et n̄ deterio-
rem. Ex ad̄ āus, cl̄oem in Entimemate fundari q̄d̄ in una p̄missa
tantū uocali, s̄d̄ re uō sub̄t̄tigit̄ alia mentali, seu uocali, ut supra

docuimus, et sic perfecta et semper nititur in duplici pmissa, aut fide, aut
 ueritate expresso.

Ad hanc pmissam in ordine nobilitatis sic numerari se totum scificia, siue no-
 uo 2. dia, siue pbatis. 3. Pseudografa. 4. Sophistica, et in ho-
 hunc ordinem det eto sequi dicitur pmissam, quod duo ex istis in se
 se applicanti. pmissa Sophistica est ignobilior Pseudografa, quia sophisti-
 ca stinet duplicem incertudinem pbicam, unam ex se obli, alteram ex se
 aius illius uasilantis: at uo Pseudografa stinet solum uicam incertudinem
 ex se obli, quia ex se aius firmiter semper adheret, et non uasilat, unde mo-
 ralis est nobilior, quam Sophistica.

Sectio 2.

De applicatiōe pmissarū diuersæ uerit.

pmissa alia si eterogena. i. diuersæ uerit, uel una scificia, altera pbatis,
 una de fide diuina, alia sophistica, una natis, alia supralis, etc. alia pmissa
 si omogenia. i. eiusdem uerit, uel dua scificia, dua pbatis, dua natis, et
 sic de ceteris. Quod nunc pcedit de pmissis eterogenis, siue diuersi
 ordinis.

Quæ igitur 1. q. tota sequitur ex una de fide diuina, et altera demonstratiua. Ex
 1. non sequi clarem de fide diuina. P. quia ad aium fidei natiuum est integrum moti-
 uum de fide: sed et una contra pmissa de fide non dicitur integrum motiuum de
 fide diuina, ut patet: quod non potest sequi de fide. Ex 2. sequi clarem thiam, gre-
 duente ad Penstruam ex certudem. P. quia effectus corum partialium
 sequi dicitur perim, ut patet in hoc q. includit corpus, et spiritum et dicitur for-
 pauerit a deteriori parte.

Arg. 1. Fides diuina est inuident, sua est euidens: quod hoc est nobilior

De neg. coi's divi rāo ē qd ut iam dixi, qd libet motu unū q se et totale,
 et ab alio separabile, ac poterit pducere unū avm ad aliū; et ut una g-
 mitta n̄ ē separabilis ab alia, sigd mediū nititur in utraq, et in me- inclinat
 dio fundate tō q' semp declinat ad deteriorē g'mittā.

Arg. 2. in his sex his coi's hōtia vite secreta ē ado-
 randa: id haec ostia ē vite secreta: gō ē adoranda, coi's Mater
 vilitat filia: beatissima Virgo ē Mater: gō deligit filium, tō
 q' segre ē d' fide, et n̄ g'balis: gō ex una g'missa d' fide et altera g-
 bali segre tō d' fide, et n̄ g'balis. De illas coi's sōt mat' ēē
 d' fide vna, frat' iū, et q' ut inferuntur a f'missis ēē
 solum g'balis.

Insi. q' negaret illas coi's graviter puniret ab ecclesia: gō n̄ sōt
 d' g'balis, sōt ēē d' fide vna. De neg. foni, qd ille puniret ab ecclesia
 ppter grave scandalū, qd ind' oīri pot' n̄ iū, qd tales coi's q' ut infe-
 runt a f'missis, essent d' fide: itaq' sōt erant d' fide, tamq' p'p'is mere
 indicativa, et n̄ tamq' coi's illativa

Arg. 3. si illa tō esset sōt g'balis, sequeretur qd avm sup'natis i.
 p'missa d' fide vna rurreret ad falsitate, q' pot' subēē g'balis: sō hoc n̄
 ē hūi: gō neg' illud ex g' segre. De dicit. māi, avm sup'natis q' rurreret
 ad falsitate p' accens: tōd' q' se neg. māi: qd sōt ex applicatiōe illius illa p-
 missa d' fide posset rurrere ad f'mi; imo et p' accens posset rurrere ad
 avm hūmū mōre, n̄ tamq' tā g'fua, sōt sōt illuminando, semp tū re-
 linqueret vltimū indiente et liberam ad oparandū.

Hinc tō. hoc in semp seg' deteriorē f'mittam, und' ex una sci-
 ficā et altera g'balis segre g'balis, ex una g'balis; altera sophisticā segre
 tō sophisticā, ex una sup'natis, alia nati oīri tō nati, ex una

videnti, et altera invidenti, septe clo inevidenti, et sic d' Cateris,
iusta ordinem maioris, & minoris nobilitatis.

¶ Clo septe ex una Pseudografa, et alia Sophisicā.

Quar. tri spirale q' clo oriati ex una pmissa Sophistica, et alia Pseudogra-
fa? R' sepe Sophisicā. P. q' haec ē d'erior, qm Pseudografa, at ostend.
^{stinet} q' pmissa Sophistica comunicat duplicem q'fectiōem phicā, sc. falsitē ex p'e
obti, et uassilaoem ex p'e aius illius, et pmissa Pseudografa, s'c' stinet una
imp'fectiōem phicā, i. falsitē ex p'e obti, n' tū h'c uassilaoem ex p'e
illius, imo firmiter adhaeret illi errori. q' se sol' erit d'erior motu, n' uō
phicā.

Int. pmissa Pseudografa comunicat certitudē circa obitum suū, cui fir-
miter adhaeret. pmissa uō Sophisicā comunicat uassilaoem: s'c' d'erior ē
adhaerere certō falsitati, qm uassilare d' illo: q' pmissa Pseudografa ē
d'erior qm Sophisicā. R' ad mir. adhaerere certō falsitati, ac q' d'eriorius
motu, n' uō phicā: q' phicā includit duplex imp'fectio in pmissa Sophistica,
sc. uassilao ex p'e illius, et falsitas ex p'e obti, at uō in pmissa Pseudogra-
fa sol' d'at error ex p'e obti, et certitudē, ac adhaerētia firma in p'e illius.

¶ Cimus d' pmissis etherogeneis, siue d'icia rois, nam restat agendum d'
pmissis homogenis, seu eiusd' rois. pmissa igit' homogenia illa s'c' q' h'nt
eand' omnino nām, t' in ordē sup'natē, t' in ordē natē, nempe p'ndo utraq'
ē sup'na, t' utraq' p'batē, t' utraq' Sophisicā, et sic d' ceteris.

Quar. igit' 1. V' ex duplici pmissa sup'natē, possit oriri clo natē.
R' q' p'e d' plures: P. q' cō superiorēs possint stinere cōsum' carum

in posuim: sō pmissa supnates et cā superiores: gō possit pducere of-
fium pmissariū natium in posuim; pmpue si Deus suspendat illud spiale
prium supnale. P. 2. gō ex cognoe supnatis pot seg amor natie, ut tenet
lois srio: gō ei ex pmissis supnatis pot seg clo natis.

Arg. 1. possit pmissis supnatis Deus impendit obsequium ad clo-
em supnalem: gō ex pmissis supnatis ouit semp clo supnatis. Rx ad
ans possit pmissis supnatis Deum semp impendere cursum ad cloem
supnalem d lege ordario n uo d possibili, d q credit quies.

Arg. 2. talis clo heresi obuiū, et motiuū supnale: gō esset supna-
lis. Rx neg. lois, qā supnatis n d sumit ab obto, neq amotius, sō tantū
a lumine, et quō ebeunte, qd si Deus impendat, ouere clo supnatis, si uo
illud subtrahat ut pot, sequetur clo natis.

Arg. 3. talis clo natio supponeret prio supnatis: gō esset
supnatis. Rx neg. ans, qā sol q accens supponebat prio supnatis,
sigd agit pcedere potet a pmissis natibus, si clo supnatis imponeren-
tur, et it motiuū sit autoritas dinā vq. n tū ē aius supnatis, nisi fiat
ex spiali auxilio graue in ordem ad eternam salute, und poterit
ho credere sine graua p aium n ducentem ad uitam eternam.

Arg. 4. illa clo esset ineuidens tō, sō nulla clo natis pot ee
ineuidens, et certa, certudo natis fundari in euidencia: gō tō. Rx
ad min. nullam cloem natem pot ee ineuidente, et certam, si fuerit
imediata, n tū si fuerit mediata, i. ducta ex pmissis certis, et ueris.
Atlet docuit certudem sol fundari in euidencia, qā n agnouit fidem
Dinam, qē certissima, et ineuidens.

Ux duplici nati possit seg clo supnatis?

Ex affie: Ripalda dente supnati a 3s. no 38. P. ga potio
duplici pmissa nali pot deus pstar^o auxiliu spiale ad Coem supnalem.
sd supnalitas descendit a lumine, et prio recurrente: go tta firm. ga
ex duplici supnati pot oriri lo nalis, se deus sol potet cursu generalem:
go si impendat sorsum spialem poterit ex duplici nali evadere lo
supnatis.

Arg. 1. illo lo deduceret ex pmissis nalis: go esset nalis. Ex neg.
Cois: ga deus recurret prio, et auxilio supnati, go lo p se respiceret,
et pmissas nales sol p accens, go sine illis heri posset, si lo earum, alia
poneret, q agit representarent obtum. Infer: go hereticus p cognoscen
nalem pot disponi ad fide supnalem. Ex 30. totu d possibili: imo p cardo
no pmissas nales pot elicere Coem supnalem, si deus pstat auxiliu
spiale.

Arg. 2. Non hec obtu supnale, sigd illis assentite loi ppter conexio
nalem pmissarum: go lo n pot ee supnatis. Ex neg. Cois: ga ut iam
dixi supnalitas n supnate ab obtu, sd a lumine, et prio recurrente,
go pot ee supnatis, et obtu sit nate. adde q conexio pmissarum obtiuo
rum pot ee supnatis.

Arg. 3. priuim pxim, et imium Cois e semp nate, i. cognio
d bonite xga: go lo nunqin pot ee supnatis. Ex neg. anis: ga cog
nio d bonite xguice ut supra notavi, n e noria ad inferendu Coem
sufficit n. cognio pmissarum, q poterit ee supnatis, si deus impendat
lume supnale.

V Ex duplici pbali septe lo pbatis.
Ex affie: Coi. P. ga ex duplici suffia, septe lo suffia: go et ex

Duplici gbatu sequitur gbatu. Inst. 1. hāc pmissa
 si gbatu possibilibus inferitū nomen glā, sū g inferitū
 tum lumen glōrie potest Deus apprehendi, et tū g inferitū nomen
 nō sequitur hāc cōtō gbatu; gō Deus potest apprehendi. Ex illas pmissa
 sū dē gbatu sollicitudine, et securum, nō uō applicatō, et diuinitas
 nam q̄ sequuntur potest dari inferitū nomen glā, negant potest Deū
 q̄ illud apprehendi, q̄ uō reddunt Deum q̄ inferitū lumen glā potest
 apprehendi, negant hōc lumen esse possibile.

Inst. 2. in hoc dicto (oīis lapis est al. oīs hō est la-
 pis: gō oīs hō est al.) dicitur utraq̄ pmissa fā, et tū cōtō ē uia: gō et
 tū utraq̄ pmissa sūt gbatu, cōtō nō erit gbatu. Ex neg. min.
 q̄ illa cōtō sōt ē uia matr, nō uō fratr, et q̄ ut inferat ex illis
 pmissis, q̄ cōtō nō ē uia fratr, nisi inferat ex pmissis uis.

Inst. 3. cognoscere, ut gbatu, q̄ ē gbatu ē scia:
 gō ex utraq̄ pmissa gbatu sequitur cōtō scificā. Ex dict. ant. Cog-
 noscere ut gbatu, q̄ ē gbatu reflexe, et in aū signato ē scia cōd.
 exercitō et directe, neg. ant. notio, hic nō loquimur d aū reflexo
 sō directo, nam cōtō cognoscere, ut fūm, q̄ ē fūm, ē scia si fiat
 q̄ aūm reflexū; et tū ex duplici fā, sequitur cōtō fā.

De aliis applicabilibus pmissarū.

Quar. 3. q̄ cōtō sequitur ex pmissis gutatis d fide dīnā. Ex neg
 cōtōm fām. P. q̄ talis cōtō a fratr illud obtinuit ita ē, q̄ Deus
 illud reuelauit, q̄ plane ē fūm, ē tū ab illo aū cōtō d fide,
 sigd nititur in auctoritate dīnā, nō tū ē supnatu, q̄ spūs san-
 ctus nō potest specialiter durrere ad aūm fūm.

Infer: gō nō ē d fide dīnā hic aū, sigd ē fūm.
 Ex neg. itat. q̄ fides potest esse fā dūm nō sit supnatu, sōt
 n. implicat hanc esse fām; potest tū esse fides dīnā natis im-
 perata a pia affectiōe nati.



Quar. 4. q. Eto regit ex pmissis, q. regit tant
obtin gbatē ut nariūm. Px reg cloem jam. P. ga tales
pmissa si se, n. n. pformante d. obtōg, ut e a pē rei, sigd ob-
tuū gbatē mi se n e nariūm; ac q. conis, si iudicatr nariū a p-
missis in se si se, ga iudicant ut infallibile, illud q. e dubium,
et fallibile.

Arg. 1. q. dat elemosinā pauperi ficto fuit uim aum
Mia: gō ei q. attentitr doto nariū ficto elicit uim aum sciē.
Px neg. conis, ga uolūtas e pōa caia, et fert in obtuū q. ut illi p-
ponitr, et n. q. ut e a pē rei, at uō illud ferti in obtuū q. ut
e a pē rei q. aum iudicatiū, ac q. ind. dōi pformare d. illo q. ut
in se e, et n. q. ut sol. obicitr.

Arg. 2. q. putat aliqd. obtuū d. fidei, te illud d. fi-
de n. sit fuit uim aum fidei: gō ei q. putat obtuū nariūm, te
illud in se tale n. sit elicit uim aum sciē. Px neg. anis. Vrg. si ta-
lis hō n. credat, q. dō illi respicitr obtuū fidei, peccat: gō nariū
dat ellicare aum fidei, q. dō existimat aliqd. obtuū e d. fide.

Px neg. conis. ga pta regunt ad credendū
qm ad peccandū, sigd ad aum fidei regit tr. uā reuētiō p. na,
q. ibi n. dōi, ad peccandū tr. n. ficit d. scientia erronea dictans
illum hōim teneri credere, et sic peccat q. a consentiam non
credendo.

D. P. dicatis Dialecticis.

A. or. prati dialectica numerat Artes, nempe quīs Deficem
ppūm, et accēis, ad quīs reducitr spēs, ad Deficem us spec-
tat D. dia. p. p. a. inculat Deficem p. p. is Dialectica q. sit
hēt — inuēgiō q. uidatr gbatē orbis t. glubibus, t. sopi-
antibus, et his t. orbis, t. glubis, t. maxē famigerat tris
et n. inopinabilis, p. d. n. q. p. lema Definitio dic — speculao
intendens ad electioem, et figam, t. ad ueritatē

et cognoscit, aut se aut admiriculant, ad aliqd alia d ta-
 lium & q neutro mō opinante, aut strario pleriq; sapient i-
 bus, aut sapientes pleriq; aut utriq; eid iisd. Id hāc d finis
 ptus ad tramentū memoria, qm ad utilitate qhi inseruiunt.

Apendix ad libros.

Glencorum.

Subtū horū librorum ē Syllus Sophiscus, n̄ ut nos ad
 fallendū instruat, s̄ ut fallacias Sophistarū evitare doceat.
 Syllus Sophiscus, siue captiosus a terditim lris erui pot,
 s̄ca s̄ ex p̄e uorum, septem ex p̄e rerum. 1^a. fallacia capē
 uorum ē agnotiō ipsius uoris, Vg. ois canis latrat. Cele-
 te trous ē canis: gō latrat. 2^a. ē amphibologia, ut p̄t
 in illo selibri carmine.

Aio te Aiasem Romanos uincere p̄ōi.

3^a. fallacia ē oppositiōis, Vg. possit ē, qd dormiens ui-
 gilet, s̄d lris ē dormiens: gō possit ē, qd lris dormiens ui-
 gilat. 4^a. ē diuitiōis, Vg. ois ho aut ē albus, aut niger. s̄d ois ho
 n̄ ē albus: gō ois ho ē niger. 5^a. ē fallacia in acensu, Vg. q̄ndo
 legō, et legōtem condimus. 6^a. ē dictiōis, Vg. si dicas fons, et
 fons eod mō trānt, s̄d fons ē quis masculini: gō si fons.

Sax p̄e rerū, 1^a. fallacia ē accidentis, Vg. at ē quis
 ho ē at: gō ho ē quis. 2^a. ē q̄ndo mutare suppositiō d simplr ad
 m̄i qd Vg. ho ē at roale, statua Caesaris ē ho: gō ē at roale.
 3^a. ē ignotiōis, i. q̄ndo ignoat, Helenus, Vg. q̄ndo unus Syllus
 fuis q̄ uō agnōit. 4^a. ē fallacia p̄titiōis p̄ci, q̄ndo p̄tē i d
 f̄ d, Vg. si p̄ers lapidem ē durum, gō ē petra.

5^a. ē fallacia sequētis qd ex anti uidat, Vg. si ho
 ē leo ē at: gō si ho n̄ ē leo, n̄ ē at. 6^a. fallacia ē n̄ cā, ut cā Vg.

ptes q̄ia abutunt: q̄o q̄ia n̄ ē adiscanda. 7^o ē fallaci
glurium interrogari, q̄uon̄ poteris q̄ uiam respontio
satisfacere, v.g. si roges Iruine ē ho, et leo: si negas
cis Iruin n̄ ēe hoim, si affimas uideris dice Iruin ee
onem

Quar. tand q̄rio ha Sophistarū fallacia elud
unt? Reut Et. q̄o utari so q̄ solutioem appareni
sicut ipa argū Sophisā si aparentia. R. 2. q̄o elud
solutioem uam, v.g. si tyttus peccat in ma demonstrando ill
uitium, et falsitate: si uō peccat in fia conuendo q̄mittit
et neg. semp Cris, ut q̄oq̄ n̄t eligit.

Illud tñ mihi efficacius imo frequentissimū remedi
uidete ad oēs Sophistarū fallacias studendas, nempe
consultere caerte illud Vini spūs Praculum (in cuius in
currente solemnitate opus absoluiimus auspicato) q̄ fla
ti radorū spondore mentis caligine discutiet, et offu
Sophistarū tenebras discigabit: In. Deieperam imo
latam, ac apostolicū catum ignitis inflamauerit hinc
nras et expediet, ut d̄ immortali q̄ia dicente eloian

Finis Laus Deo illiusq̄
Nutrienti.

Index, quorū in huius

quid sit Loga. no. 1.

Loga sit scia, et ab aliis dista. 2.

Log. sit una in spē. no. 3.

Log. sit ab aliis scia dista. 3.

Loga sit pars phia. no. 4.

Loga sit scia gratā, an geulua. 4.

Log. sit scia gratā ruius narii. 5.

Logus frater sint obtūmate Log. 6.

si sit res operosius illis sint obtūmate Loga — no. 6.

Voces sint obtūmate Log. 7.

Ens ruius sit obtūmate Log. 7.

Res sint obtūmate Log. 8.

qd sit obtūmate Log. no. 9.

Obtūmate frater disquatur ab obtūmate. 9.

qd sit obtūmate atriuioris Loga. no. 10.

iditū Log. in dōte et vtentē. 12.

Loga sit vtens n̄ sol in mā logi- ca dēt in mā naria, et ppria. — 12.

Loga sit vtens in mā aliena. 12.

Ad huius Log. dōtis concurrat ad Logam vtentem. no. 13.

qmō disquatur aūs Log. dōtis vtentis. 13.

qmō cedant aūs Loga vtentis in mā aliena vq phia. no. 14.

qmō cedant aūs Loga dōtis, et vtentis ab eod hū in mā ppria. 15.

Loga sit simplr naria a re- liquas scia ad quendum. 14.

Loga

De vltibus

De vltibus res vtes. no. 11.

V in 1^o. Hū nā sit nā vltis. 18.

V in 2^o. Hū sit nā vltis. 20.

V in 2^o. Hū dēt aptudo rotā. 21.

V in 3^o. Hū sit nā vltis. 22.

V in hū abstractis dēt vltis a spē rei an s̄ itum. 23.

De conditionibus ad vltē. 24.

De p̄dicationibus. ibidem.

De p̄dicabilibus sit p̄dicationibus vltis. 24.

gnam sit p̄dicationibus vltis. 25.

De vltia naria Log. at hō color dēt a spē rei, an in p̄dicationibus. 27.

De huiusmodi vltia sit mā. ibidem.

De huiusmodi vltia existit sc̄ parata a sentibus. ibidem.

Quid sit vltis. — 27.

gnam sit p̄dicationibus unitatis. 27.

formalis. 28.

Unitas p̄dicationibus in nā cori sit comunis. — 30.

Unitas numeratis. 30.

qmō disquatur in vltis et vltis numeratis, et p̄dicationibus. 30.

De vltis vltis p̄dicationibus. — 31.

qmō disquatur vltis p̄dicationibus ab vltis p̄dicationibus. 32.

qmo disjunctio unites specierum
 in quibus speciebus. 32
 Qd unites specierum in natura cori sit
 cori, an singulari. 33
 Qd unites specierum sit negatio
 an privatio. 33
 qmna sit species unites. 33.
 Qd sit aptitudo. 34
 Qd aptitudo vlt. potit dici potitua. 34
 Qd dei aptitudo ad operandum, et ad
 grandum. 36.
 qmo disjunctio in se aptitudinis
 ad operandum, et ad grandum. 37.
 Qd aptitudo ad operandum potit ad
 mitti aptitudo ad existendum. 37.
 Qd in natura creaturae dei aptitudo totalis. 38.
 qmna sit cuius aptitudo ad operandum. 39.
 qmna sit cuius aptitudo ad grandum. 39.
 Qd aptitudo ad operandum dependat a natura. 40.
 Qd autem felicitas distinetur a aptitudo
 ad grandum. 41.
 qmna sit species abstractio. 42.
 qmo fiat abstractio. 43.
 qd species habeat vlt. in se intelligibile. 43.
 Qd species intelligibilis representet rem
 vlt. an singulari. 44.
 Qd dei ens vlt. 45.
 Qd sit ens vlt. vlt. 46.

in qua membra dicuntur
 Ehs vlt. 46
 qmna sit ei ens vlt. 47
 Qd ens vlt. multiplicentur
 a multiplici de optima gratia. 47
 qmo in se dicuntur ens vlt. 48
 Qd vlt. 2a intentio sit ens vlt. 49
 Qd vlt. 1a intentio sit ens vlt.
 qd sit vlt. 49
 Qd descriptio vlt. in quibus
 species sit adjecta. 49
 qmo fiant species vlt. 51
 Qd 1a species qd sit genus sit qd
 sit, et acciata species. 52
 Qd 2a species sit qd sit species
 et sit species species. 52
 Qd 2a species et abstractio
 ab illa rebus qd sit sit acci-
 atate species. 52
 Qd istamet rebus et conveniat
 unice vlt. qd faciunt omni-
 ger species. 52
 Qd 3a species sit qd sit deia,
 et acciata species. 53.
 qmo abstractio vlt. coluntur
 qd hoc vlt. coluntur sit qd sit
 vlt. 54.

V hoc vte coispu sit acciatu
 quis ————— 14
 V vte coispu sit unora n sol p reise
 et et q agude, et vte p riciu — 11
 V ses 1^o sps sint infima — 16
 V sint imie xii vly coispu. — 16
 qno thate parte — 17
 qz deni sps partu — 17
 V duplo sit ad qta. — 17
 V oia partia vly repranti a ihu
 q ueam rebom. — 18
 V partia matia reprant unitem
 Epric. an q accion. — 18
 V partia vly acciatu reprant
 unitem Epric — 19
 V frigidu sit vte xii huius
 et illius a seruitutu — 20
 V spicial unu tum induam
 a vte. — 20
 V vte dat multiplicari in suis
 inferioribus. — 20
 Qd sit Quis — 21
 V des aliq regula ad discernendu
 illa q puit in gle, et ing. — 21
 V spio quis sit spiaty. — 22
 q respiciate in illa spio quis — 22
 V quis possit seruari in uia turri
 specie. — 23
 V quis imie pliceti d induij — 23

an quis sit totu xii morum
 inferiorum ————— 64
 V hoc spio, p riciu d animalatus
 sit uia, et in gle. — 64
 V at in spio hori p dicitur ut sp. 67
 V spio p riciu, t spio p riciu p riciu ee
 gra, t spes — 67
 V qd dum d partibus integratibus — 68
 V dixia p riciu, t spio p riciu p riciu ee gra
 t spes — 67
 V dixia induantio p riciu p riciu
 in aliq gra, t sp. — 68
 V negoi p riciu ee gra, t spes — 68
 V una negoi p riciu p riciu in alia
 reali. — 69
 V una negoi heet alia q p riciu nega — 70
 V spio p riciu p riciu. — 70
 V spio p riciu p riciu. — 71
 V oij spio p riciu p riciu sit ee p riciu p riciu — 72
 V oij spio p riciu p riciu sit ee p riciu p riciu. — 72
 V spio p riciu p riciu p riciu p riciu p riciu
 generij — 73
 V sola spio p riciu p riciu p riciu p riciu p riciu
 generij — 74
 V relao q quis repete ad spem
 et ad induum sit uia tantum. — 74
 V spio p riciu p riciu p riciu p riciu p riciu p riciu
 ab illa q p riciu p riciu p riciu p riciu p riciu p riciu — 74
 V ha dua relao spio, et indui, sint sol
 no dixie. — 71

Indivisi referate ad quos et speciem	quod didate proprium.	88
et duas rationes speciatim diversis	De unitio sit adjecta.	ibid
Indivisi et illius specibus.	De diversio sit unio.	89
et denique specis indivisi	De specis specie simpliciter.	89
De tria	De quibus summa suas habeat proprietates.	90
De unitio horum et brutum ultra triam	De unitio suas habeat proprietates.	90
De malum unitio et relatio tria	quod fiat proprium sicut est 4 ^a specis.	91
quod sint extrema relatio tria	De proprium simpliciter et suis inferioribus rationibus	91
quod sint junctio, et extrema De loy fal	quod sit, an Loga.	92
cientis dicitur.	De potest dandi alij proprietates quibus sit	92
quod sint extrema unitio quod versate relatio	specis infima.	92
facti orientis specie, et quod sit junctum	De potest dandi alij proprietates specificas	92
rotam et quod sit ignis relatio	quod predicat ut quod.	92
quod sit unitio fallens dicitur facti Iru in	De unitio cogniti a deo in creatura quod	92
a Leone.	neat ad 4 ^{am} predicat	92
quod sint extrema et junctio rotam relatio	De accidente.	93.
facti orientis specie.	De ad unitio de regente existenti	94
De tria ex vi nominis	quod sit unitio quod unitio	94
in quod membra didate tria	De unitio sit proprium unitio unitio.	95
De unitio sit adjecta	De unitio unitio unitio sit unitio	95
De tria sit unio ad unitio membra	De unitio	96.
De triarum	De unitio unitio	96
De tria ex unitio Ihoum	De unitio in unitio unitio unitio	97
quod unitio tria unitio unitio unitio	De unitio unitio	97
titulit 3 ^e speciem unitio	De unitio unitio	97
quod sint infima eius 3 ^e speciem	De unitio unitio unitio unitio, et accentus	97
De tria quibus unitio unitio ad hanc unitio	De unitio unitio unitio	98
De ha unitio unitio unitio unitio unitio	De unitio unitio	98
quod ha unitio unitio unitio unitio unitio	De unitio unitio unitio	99
De unitio.	De unitio unitio unitio	100